

ผลของวิธีสอนแบบโคดายที่มีต่อทักษะด้านการพูดของเด็กที่มีความบกพร่อง
ทางสติปัญญาในศูนย์การศึกษาพิเศษ ประจำจังหวัดนราธิวาส
Effects of Kodaly Teaching Method on Speaking Skills of Children
with Intellectual Disabilities in Narathiwat Special Education
Center

¹วรพล ฉัตรชัยพันธ์ Worapol Chatchaiphan

²วัน เดชพิชัย Wan Dechpichai

^{1,2}มหาวิทยาลัยหาดใหญ่

^{1,2}Hatyai University

¹Corresponding author, e-mail: worapol.cha030@hu.ac.th, Tel. 0968490978

Received November 14, 2024; Revised December 27, 2024; Accepted: December 27, 2024

บทคัดย่อ

งานวิจัยในครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อเปรียบเทียบทักษะด้านการพูดของเด็กที่มีความบกพร่องทางสติปัญญา ก่อนและหลังการได้รับวิธีการสอนแบบโคดาย และศึกษาความพึงพอใจของเด็กที่มีความบกพร่องทางสติปัญญาที่มีต่อวิธีสอนแบบโคดาย กลุ่มเป้าหมาย คือ เด็กที่มีความบกพร่องทางสติปัญญา ศูนย์การศึกษาพิเศษ ประจำจังหวัดนราธิวาส จำนวน 3 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยคือ แผนการจัดการเรียนรู้โดยใช้วิธีสอนแบบโคดาย วิธีการสอนแบบโคดาย แบบประเมินทักษะด้านการพูด แบบสอบถามความพึงพอใจ สถิติที่ใช้วิเคราะห์ข้อมูลได้แก่ ค่าเฉลี่ย ความเบี่ยงเบนมาตรฐาน และร้อยละ ผลการศึกษาพบว่า ทักษะด้านการพูดของเด็กที่มีความบกพร่องทางสติปัญญา หลังได้รับการสอนโดยใช้วิธีสอนแบบโคดาย มีคะแนนหลังใช้วิธีสอนแบบโคดาย สูงกว่าก่อนได้รับการสอนโดยใช้วิธีสอนแบบโคดาย ทั้ง 3 คน และเด็กที่มีความบกพร่องทางสติปัญญา มีความพึงพอใจที่ได้รับการสอนโดยใช้วิธีสอนแบบโคดาย ทั้ง 3 คน

คำสำคัญ: เด็กที่มีความบกพร่องทางสติปัญญา; วิธีการสอนแบบโคดาย; ทักษะด้านการพูด

Abstract

The objectives of this research were to compare the speaking skills of children with intellectual disabilities between before and after receiving the Kodaly teaching method and study the satisfaction of students with intellectual disabilities on the Kodaly teaching method. The informants were 3 students with intellectual disabilities from Narathiwat Special Education Center. The research instruments were

lesson plan for the Kodaly teaching method, teaching aids for speaking skills, and speaking skills assessment manual. Statistics used in analyzing the data collected including the arithmetic mean and the standard deviation, The results showed that Speaking skills of children with intellectual disabilities after receiving the Kodaly teaching method were higher than that of before receiving the Kodaly teaching method and Students were satisfied of being taught by Kodaly teaching method.

Keywords: Children with Intellectual Disabilities; Kodaly Teaching Method; Speaking Skills

บทนำ

ปัจจุบันโลกมีการเปลี่ยนแปลงและเจริญก้าวหน้าไปอย่างรวดเร็วมีการพัฒนางานศิลปะสาขาต่างๆ มากมาย เช่น จิตรกรรม ประติมากรรม สถาปัตยกรรม ดนตรี นาฏศิลป์ เป็นต้น ดนตรีเป็นสิ่งจำเป็นสำหรับชีวิตมนุษย์ เพราะดนตรีจะช่วยทำให้มนุษย์เป็นมนุษย์ที่สมบูรณ์ได้อย่างครบถ้วนไม่ว่าจะเป็นด้านจิตใจความรู้สึกนึกคิดและสุขภาพร่างกาย ธรรมชาติสร้างมนุษย์มาเพื่อให้มีดนตรีในจิตใจดนตรีเป็นสื่อภาษาสากลที่ทั่วโลกจะเข้าใจกันโดยไม่มีการขัดแย้งไม่เลือกเชื้อชาติวรรณะและอายุดนตรีเป็นสื่อในการสร้างสัมพันธ์ระหว่างมนุษย์และยังเป็นส่วนหนึ่งของชีวิตมนุษย์ (ราโพพรรณ ศรีโสภาค, 2516)

หลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 จึงได้บรรจุการเรียนการสอนดนตรีไว้ในสาระดนตรีซึ่งอยู่ในกลุ่มสาระการเรียนรู้ศิลปะ ได้ระบุว่า กลุ่มสาระการเรียนรู้ศิลปะเป็นกลุ่มสาระ การเรียนรู้ที่เน้นส่งเสริมให้มีความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ มีจินตนาการทางศิลปะ ชื่นชมความงามสุนทรียภาพ ความมีคุณค่าซึ่งมีผลต่อคุณภาพชีวิตมนุษย์ ดังนั้นกิจกรรมศิลปะสามารถนำไปใช้ในการพัฒนาผู้เรียน โดยตรงทั้งด้านร่างกาย จิตใจ สติปัญญา อารมณ์ และสังคมตลอดจนนำไปสู่การพัฒนา สิ่งแวดล้อม ส่งเสริมให้ผู้เรียนมีความเชื่อมั่นในตนเอง และแสดงออกในเชิงสร้างสรรค์พัฒนากระบวนการรับรู้ทางศิลปะการเห็นภาพรวมการสังเกตรายละเอียดสามารถค้นพบศักยภาพของตนเองอันเป็นพื้นฐานในการศึกษาต่อหรือประกอบอาชีพได้ด้วยการมีความรับผิดชอบ มีระเบียบวินัยสามารถทำงาน ร่วมกันอย่างมีความสุข (กระทรวงศึกษาธิการ, 2551)

เด็กที่มีความบกพร่องทางสติปัญญาจะมีปัญหาทางด้านภาษาเป็นอย่างมากซึ่งความสามารถทางภาษาจะต่ำกว่าระดับอายุสมอง ไม่ว่าจะเป็นด้านเสียงพูดหรือคำพูดโครงสร้างทางภาษาของบุคคลที่มีความบกพร่องทางสติปัญญามีความคล้ายคลึงกับเด็กปกติแต่จะมีความสามารถทางภาษาพอๆ กับเด็กปกติในตอนวัยต้นๆ เท่านั้น ปัญหาทางภาษาของบุคคลที่มีความบกพร่องทางสติปัญญาที่พบคือ พูดตะกุกตะกัก พูดเสียงไม่ออก และติดอ่าง (กรมสามัญศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ, 2544)

ในปัจจุบันศูนย์การศึกษาพิเศษ ประจำจังหวัดนราธิวาส ต้องการที่จะหาวิธีการจัดการเรียนการสอนเพื่อพัฒนาทักษะด้านการพูดของเด็กบกพร่องทางสติปัญญา เพื่อพัฒนาทักษะด้านการพูดของเด็กที่มีความบกพร่องทางสติปัญญา

วัตถุประสงค์

1. เพื่อเปรียบเทียบทักษะด้านการพูดของเด็กที่มีความบกพร่องทางสติปัญญาระหว่างก่อนกับหลังการได้รับวิธีสอนแบบโคตตาย
2. เพื่อศึกษาความพึงพอใจของเด็กที่มีความบกพร่องทางสติปัญญาที่มีต่อวิธีการสอนแบบโคตตาย

วิธีดำเนินการวิจัย

บทความวิจัยนี้เป็นการวิจัยกึ่งทดลองหนึ่งกลุ่มชนิดสอบก่อน - สอบหลัง ใช้แบบแผนการวิจัย One Group Pretest-Posttest Design ประกอบด้วยขั้นตอนหรือวิธีการดังนี้

1. กลุ่มเป้าหมาย คือ เด็กที่ได้รับการวินิจฉัยจากแพทย์ว่าเป็นบุคคลที่มีความบกพร่องทางสติปัญญา ช่วงอายุ 7-10 ปี ซึ่งกำลังศึกษาอยู่ศูนย์การศึกษาพิเศษ ประจำจังหวัดนราธิวาส อย่างสม่ำเสมอ ต่อเนื่องไม่ต่ำกว่า 3 เดือน ที่มีช่วงความสนใจน้อยกว่าอายุพัฒนาการ ไม่สามารถเข้าใจคำสั่งพื้นฐานง่ายๆ ได้ และไม่สามารถพูดเลียนแบบหรือออกเสียงคำได้ จำนวน 3 คน

2. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยเรื่องการศึกษาทักษะด้านการพูดของเด็กที่มีความบกพร่องทางสติปัญญา โดยใช้วิธีสอนแบบโคตตาย มีขั้นตอนการสร้างดังนี้

2.1 แผนการจัดการเรียนรู้โดยใช้วิธีสอนแบบโคตตายมี ขั้นตอนการสร้างดังนี้

1) สร้างแผนการจัดการเรียนรู้โดยใช้วิธีสอนแบบโคตตาย

2) ศึกษาหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ช่วงชั้นที่ 1 เพื่อวิเคราะห์เนื้อหา และจุดประสงค์การเรียนรู้ ซึ่งนำมาเป็นแนวทางในการทำแผนการจัดการเรียนรู้

3) ศึกษาขอบข่ายการพูดของเด็กที่มีความบกพร่องทางสติปัญญา

4) กำหนดเนื้อหาการพูดของเด็กที่มีความบกพร่องทางสติปัญญา โดยใช้วิธีสอนแบบโคตตาย แบ่งเนื้อหาออกเป็น หน่วยที่ 1 ครอบครัวแสนสุข หน่วยที่ 2 สัตว์ที่ฉันรู้จัก หน่วยที่ 3 ยานพาหนะ หน่วยที่ 4 สิ่งของ หน่วยที่ 5 ผลไม้ หน่วยที่ 6 แต่งตัว หน่วยที่ 7 ร่างกายของเรา หน่วยที่ 8 โรงเรียนของเรา โดยมีเกณฑ์ในการเลือกคำ ดังนี้ (1) เป็นคำง่าย (2) เป็นคำไม่เกินสองพยางค์ (3) เป็นคำที่ใช้ในชีวิตประจำวัน

5) เขียนแผนการจัดการเรียนรู้โดยใช้วิธีสอนแบบโคตตาย ประกอบด้วยจุดมุ่งหมายเชิงพฤติกรรม เนื้อหา กิจกรรมการเรียนการสอน และการประเมินผล

6) นำการจัดการเรียนรู้โดยใช้วิธีสอนแบบโคตตาย เสนอผู้เชี่ยวชาญ เพื่อพิจารณาตรวจสอบความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหาของแผนการจัดการเรียนรู้ว่าสอดคล้องกับจุดประสงค์เชิงพฤติกรรมหรือไม่ ซึ่งเป็นผู้เชี่ยวชาญทางด้านการศึกษาพิเศษ และด้านดนตรี จำนวน 3 คน คะแนนค่าเฉลี่ยเท่ากับ 39.3

7) นำแผนการจัดการเรียนรู้มาปรับปรุงแก้ไข

8) นำไปใช้กับเด็กที่มีความบกพร่องทางสติปัญญาที่เป็นกลุ่มตัวอย่างจำนวน 3 คน

2.2. แบบประเมินทักษะด้านการพูดและแบบสังเกตความพึงพอใจ สร้างแบบประเมินทักษะด้านการพูดตามลำดับขั้น ดังนี้

- 1) ศึกษาเอกสารเกี่ยวกับพัฒนาการทางการพูด ลักษณะทางการพูด
 - 2) ศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องเพื่อใช้เป็นประโยชน์ในการสร้างแบบประเมินความทักษะด้านการพูด
 - 3) ศึกษาลักษณะวิธีการสร้างแบบประเมินที่ดี
 - 4) ศึกษาแบบประเมินทักษะด้านการพูด
 - 5) ศึกษาจุดประสงค์ของเนื้อหาที่เกี่ยวข้องกับคำจากแผนการจัดการเรียนรู้
 - 6) สร้างแบบประเมินจากคำที่ใช้สอนนักเรียน จำนวน 24 คำ
 - 7) กำหนดเกณฑ์การให้คะแนนตามเกณฑ์การให้คะแนน 3 ระดับ
เกณฑ์การให้คะแนน

2	คะแนน	เมื่อ พูดได้เองเมื่อเห็นภาพ
1	คะแนน	เมื่อ พูดได้ตามครู
0	คะแนน	เมื่อ ไม่พูด/ไม่ออกเสียง
 - 8) สร้างแบบสังเกตความพึงพอใจ กำหนดเกณฑ์การประเมินมี 2 ตัวเลือกคือ พอใจ และ ไม่พอใจ
 - 9) สร้างคู่มือการใช้แบบประเมินทักษะด้านการพูด
 - 10) นำแบบประเมินให้ผู้เชี่ยวชาญด้านการสอนเด็กที่มีความบกพร่องทางสติปัญญา จำนวน 3 คน เพื่อตรวจสอบคุณภาพของแบบประเมิน คำนวณหาค่า IOC เพื่อพิจารณาแผนการสอนที่มีความตรงเชิงเนื้อหา เพื่อใช้ในการวัดผลตามจุดประสงค์การเรียนรู้ โดยข้อคำถามมีค่า IOC ตั้งแต่ 0.6 ถึง (+1)

คะแนน + 1	ข้อทดสอบตรงกับจุดประสงค์
คะแนน 0.	ไม่แน่ใจว่าข้อทดสอบตรงกับจุดประสงค์
คะแนน - 1	ข้อทดสอบไม่ตรงกับจุดประสงค์
 - 11) ปรับปรุงแก้ไขแบบประเมินทักษะด้านการพูดตามข้อเสนอแนะของผู้เชี่ยวชาญ
3. การเก็บรวบรวมข้อมูล โดยมีขั้นตอนดังนี้ 1. ผู้วิจัยทำการประเมินทักษะด้านการพูดของเด็กที่มีความบกพร่องทางสติปัญญา 2. ดำเนินการทดลองโดยใช้การสอน วิธีการสอนแบบโคตายโดยผู้วิจัยดำเนินการทดลองเอง ระยะเวลาที่ใช้ในการดำเนินการทดลอง ใช้เวลา 8 สัปดาห์ สัปดาห์ละ 5 วัน ครั้งละ 30 นาที รวม 40 ครั้ง 3. ให้เด็กที่มีความบกพร่องทางสติปัญญาทดสอบพูดหลังเรียน 4. นำผลการทดสอบก่อนเรียนและหลังเรียนมาเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน
4. การวิเคราะห์ข้อมูล และสถิติที่ใช้ คือ ค่าเฉลี่ย ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน ค่าความเที่ยงตรงตามเนื้อหา

ผลการวิจัย

1. วัดจุดประสงค์ข้อที่ 1 พัฒนาการทักษะด้านการพูดของเด็กที่มีความบกพร่องทางสติปัญญา หลังใช้วิธีสอนแบบโคตาย สูงกว่าก่อนใช้วิธีสอนแบบโคตาย

จากการทดสอบทักษะด้านการพูดของเด็กที่มีความบกพร่องทางสติปัญญา ที่ใช้วิธีสอนแบบโคตตาย โดยประเมินระหว่างก่อนใช้วิธีสอนแบบโคตตายและประเมินผลสัมฤทธิ์หลังเรียน แล้วคำนวณหาประสิทธิภาพดังรายละเอียดที่แสดงในตารางที่ 1

ตารางที่ 1 คะแนนทักษะด้านการพูดของเด็กที่มีความบกพร่องทางสติปัญญา ระหว่างก่อนกับหลังการสอนโดยใช้วิธีสอนแบบโคตตาย

คนที่	คะแนนทักษะด้านการพูด (คะแนนเต็ม 48 คะแนน)			
	ก่อนทดลอง	ระดับ	หลังทดลอง	ระดับ
1	9	ต้องปรับปรุง	45	ดี
2	14	ต้องปรับปรุง	37	ดี
3	8	ต้องปรับปรุง	36	ดี
μ	10.3	ต้องปรับปรุง	39.3	ดี
σ	3.21		4.93	

จากตารางที่ 1 พัฒนาการทักษะด้านการพูดของเด็กที่มีความบกพร่องทางสติปัญญาหลังใช้วิธีสอนแบบโคตตาย สูงกว่าก่อนใช้วิธีสอนแบบโคตตาย คะแนนทักษะด้านการพูด ของนักเรียนที่มีความบกพร่องทางสติปัญญา ก่อนได้รับการสอน โดยใช้วิธีสอนแบบโคตตาย อยู่ระหว่าง 8-14 คะแนน มีค่าเฉลี่ย 10.3 หมายถึง ทักษะด้านการพูด อยู่ในระดับต้องปรับปรุง และภายหลังจากการได้รับการสอน โดยใช้วิธีสอนแบบโคตตาย มีคะแนนระหว่าง 36-45 คะแนน ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 39.3 หมายถึง ทักษะด้านการพูด อยู่ในระดับดีและมีค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานก่อนเรียนที่ 32.1 และหลังเรียนที่ 4.93

2. วัตถุประสงค์ข้อที่ 2 ผลการบันทึกแบบสังเกตความพึงพอใจ พบว่า เด็กที่มีความบกพร่องทางสติปัญญา มีความพึงพอใจ หลังได้รับการสอนโดยใช้วิธีสอนแบบโคตตาย ดังในตารางที่ 2

ตารางที่ 2 ผลการบันทึกความพึงพอใจของเด็กที่มีความบกพร่องทางสติปัญญา

คนที่	แบบบันทึกผลความพึงพอใจของเด็กที่มีความบกพร่องทางสติปัญญา	ความพึงพอใจ	
		พอใจ	ไม่พอใจ
1	เด็กที่มีความบกพร่องทางสติปัญญา คนที่ 1	✓	
2	เด็กที่มีความบกพร่องทางสติปัญญา คนที่ 2	✓	
3	เด็กที่มีความบกพร่องทางสติปัญญา คนที่ 3	✓	
	รวม	3	
	ร้อยละ	100	
	สรุปผลความพึงพอใจ	เด็กที่มีความบกพร่องทางสติปัญญา มีความพึงพอใจ ร้อยละ 100	

จากตารางที่ 2 ผลการบันทึกแบบสังเกตความพึงพอใจของเด็กที่มีความบกพร่องทางสติปัญญา หลังได้รับวิธีสอนแบบโคตาย พบว่า เด็กที่มีความบกพร่องทางสติปัญญาที่ได้รับวิธีสอนแบบโคตาย มีความพึงพอใจต่อวิธีสอนแบบโคตาย คิดเป็นร้อยละ 100

อภิปรายผลการวิจัย

1. ผลจากการวิจัยวัตถุประสงค์ข้อที่ 1 พบว่าทักษะด้านการพูดของเด็กที่มีความบกพร่องทางสติปัญญาหลังใช้วิธีสอนแบบโคตาย สูงกว่าก่อนใช้วิธีสอนแบบโคตาย ทั้งนี้เพราะผลการทดสอบหลังเรียนมีค่าเฉลี่ยสูงกว่าการทดสอบก่อนเรียนแสดงให้เห็นว่า วิธีสอนแบบโคตายสามารถพัฒนาทักษะด้านการพูดได้เพราะนักเรียนได้ฝึกการพูดโดยวิธีร้องก่อน สอดคล้องกับแนวคิด ทฤษฎี และงานวิจัยของแสงเพชร เจริญราษฎร์ เรื่องการสร้างชุดการสอนอ่านคำศัพท์ภาษาไทยแบบ WBi สำหรับเด็กที่มีความบกพร่องทางสติปัญญา ระดับเรียนได้ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 จากการสอนอ่านคำภาษาไทยโดยใช้ เกมฝึกทักษะ โดยกลุ่มตัวอย่างเป็นเด็กที่มีความบกพร่องทางสติปัญญา ระดับเรียนได้จำนวน 8 คน ผลการศึกษาพบว่า ความสามารถในการอ่านคำภาษาไทยของนักเรียนที่มีความบกพร่องทางสติปัญญา หลังการสอนโดยใช้เกมฝึกทักษะอ่านคำภาษาไทยสูงขึ้นอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งเป็นการแสดงให้เห็นว่าเด็กที่มีความบกพร่องทางสติปัญญาสามารถพัฒนาได้ ถ้าครูผู้สอนเข้าใจและเลือกวิธีการสอนที่เหมาะสมสำหรับเด็ก (แสงเพชร เจริญราษฎร์, 2546)

2. ผลจากการวิจัยวัตถุประสงค์ข้อที่ 2 พบว่านักเรียนมีความพึงพอใจ หลังได้รับการสอนโดยใช้วิธีสอนแบบโคตาย ทั้งนี้เพราะ การจัดการเรียนการสอนตามวิธีสอนแบบโคตายช่วยทำให้นักเรียน มีความสนใจในการเรียนมากขึ้น สอดคล้องกับแนวคิด ทฤษฎี และงานวิจัยของกรมพลศึกษา โดยใช้เทคนิคในการกิจกรรมเพลงและดนตรี ซึ่งกรมพลศึกษากล่าวว่า การจัดกิจกรรมเพลงและดนตรีสำหรับเด็กใช้เพลงสั้นๆ ง่ายๆ จัดกิจกรรมให้เด็กเรียนรู้อย่างหลากหลาย จะทำให้นักเรียนมีความสนใจมากขึ้น (กรมพลศึกษา สำนักพัฒนาการศึกษา, 2541)

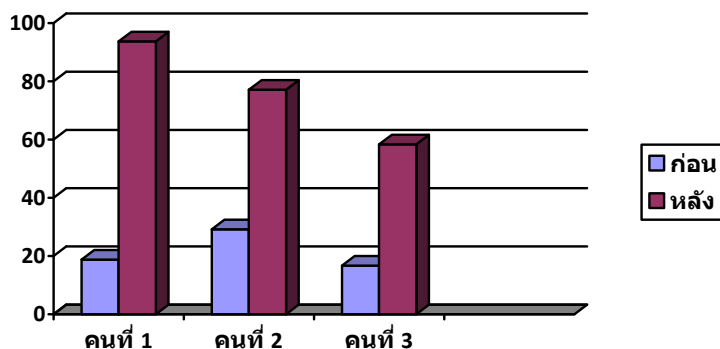
องค์ความรู้ใหม่

จากการศึกษาพบว่า คะแนนสอบหลังการสอนโดยใช้วิธีสอนแบบโคตายสูงกว่าก่อนเรียน โดยสรุปเป็นร้อยละตามรายบุคคล ดังนี้

คนที่ 1 คะแนนการทดสอบก่อนเรียน ได้ 9 คะแนน คิดเป็นร้อยละ 18.75 และหลังได้รับวิธีการสอนแบบโคตาย ได้คะแนนการทดสอบหลังเรียน 45 คะแนน คิดเป็นร้อยละ 93.75 ถือว่าเด็กที่มีความบกพร่องทางสติปัญญาคนที่ 1 มีทักษะด้านการพูดดีขึ้น คิดเป็นร้อยละ 75

คนที่ 2 คะแนนการทดสอบก่อนเรียน ได้ 14 คะแนน คิดเป็นร้อยละ 29.16 และหลังได้รับวิธีการสอนแบบโคตาย ได้คะแนนการทดสอบหลังเรียน 37 คะแนน คิดเป็นร้อยละ 77.08 ถือว่าเด็กที่มีความบกพร่องทางสติปัญญาคนที่ 2 มีทักษะด้านการพูดดีขึ้น คิดเป็นร้อยละ 47.92

คนที่ 3 คะแนนการทดสอบก่อนเรียน ได้ 8 คะแนน คิดเป็นร้อยละ 16.66 และหลังได้รับวิธีการสอนแบบโคตาย ได้คะแนนการทดสอบหลังเรียน 36 คะแนน คิดเป็นร้อยละ 75 ถือว่าเด็กที่มีความบกพร่องทางสติปัญญาคนที่ 3 มีทักษะด้านการพูดดีขึ้น คิดเป็นร้อยละ 58.34

จากการบันทึกแบบสังเกตความพึงพอใจของเด็กที่มีความบกพร่องทางสติปัญญา สรุปได้ว่าเด็กที่มีความบกพร่องทางสติปัญญาทั้ง 3 คน มีความพึงพอใจที่ได้รับวิธีสอนแบบโคตาย โดยเด็กที่มีความบกพร่องทางสติปัญญาทั้ง 3 คน แสดงให้เห็นถึงอารมณ์ในการเข้าร่วม สนุกสนานและอยากทำกิจกรรมร่วมกันตลอดระยะเวลาที่ได้รับการสอนด้วยวิธีสอนแบบโคตาย

บทสรุป

ทักษะด้านการพูดของเด็กที่มีความบกพร่องทางสติปัญญา ที่ได้รับการสอนโดยใช้วิธีสอนแบบโคตาย โดยคะแนนความสามารถในการพูด ก่อนได้รับวิธีสอนแบบโคตาย อยู่ระหว่าง 8-14 คะแนน มีคะแนนเฉลี่ย 10.3 หมายถึง ทักษะด้านการพูด อยู่ในระดับต้องปรับปรุง และภายหลังจากการได้รับการสอนโดยใช้วิธีสอนแบบโคตายได้คะแนนระหว่าง 36-45 คะแนนค่าคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 39.3 หมายถึง ความสามารถในการพูด อยู่ในระดับดี และนักเรียนยังมีความพึงพอใจในการพัฒนาทักษะด้านการพูดโดยใช้วิธีสอนแบบโคตาย จากผลการสังเกตและบันทึกเห็นได้ว่า นักเรียนมีความสุขและสนุก เพลิดเพลินไปกับการเรียนที่ใช้วิธีสอนแบบโคตายเพื่อพัฒนาทักษะด้านการพูด

ข้อเสนอแนะ

จากผลการวิจัย ผู้วิจัยมีข้อเสนอแนะ ดังนี้

1. ข้อเสนอแนะเชิงนโยบาย

1.1 จากผลการวิจัยจะเห็นว่า วิธีสอนแบบโคตายช่วยให้บรรยากาศในการเรียนการสอน สนุกสนาน สามารถทำให้เด็กออกเสียงพูดได้ ดังนั้น การใช้เพลงร่วมกับการสอนในรูปแบบอื่น หรือร่วมกับวิชาต่างๆ ก็น่าจะได้ผลดีเช่นกัน

1.2 เด็กที่มีความบกพร่องทางสติปัญญา มีพัฒนาการทางด้านภาษาล่าช้ากว่าเด็กปกติการเปิดโอกาสให้นักเรียนมีส่วนร่วมในการทำกิจกรรมเป็นการสร้างความพึงพอใจให้กับเด็กและควรให้แรงเสริมทางบวกกับนักเรียนเพื่อเป็นแรงจูงใจให้นักเรียนปฏิบัติกิจกรรมได้ดีด้วย

1.3 เพลงที่ใช้ประกอบกิจกรรมนั้น ควรเป็นเพลงสั้นๆ และเป็นคำศัพท์ง่ายๆ ที่นักเรียนรู้จักและนำไปใช้ได้ในชีวิตประจำวัน

2. ข้อเสนอแนะในการนำผลการวิจัยไปใช้ประโยชน์

2.1 ควรมีการศึกษาทักษะด้านการพูดของเด็กที่มีความบกพร่องทางสติปัญญา โดยใช้วิธีการอื่น เช่น การฝึกออกเสียงเป็นต้น

2.2 ควรมีการศึกษาทักษะด้านการพูดของเด็กที่มีความบกพร่องทางสติปัญญา โดยใช้วิธีสอนแบบโคตตาย เปรียบเทียบกับวิธีการสอนอื่นๆ

2.3 ควรศึกษาทักษะด้านการพูดของเด็กที่มีความบกพร่องทางสติปัญญา โดยใช้วิธีสอนแบบโคตตายกับทักษะการดูแลช่วยเหลือตนเองในชีวิตประจำวัน

เอกสารอ้างอิง

- กรมพลศึกษา สำนักพัฒนาการศึกษา. (2541). *สุขภาพและนันทนาการ “เอกสารประกอบการสัมมนาเชิงปฏิบัติการครูผู้สอนวิชานันทนาการ”*. กรุงเทพฯ: กรมพลศึกษา.
- กรมสามัญศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ. (2544). *ความรู้พื้นฐานทางการศึกษาพิเศษ*. กรุงเทพฯ: หน่วยศึกษานิเทศก์ กรมสามัญศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ.
- กระทรวงศึกษาธิการ. (2551). *หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551*. กรุงเทพฯ: ชุมนุมสหกรณ์การเกษตรแห่งประเทศไทย.
- รำไพพรรณ ศรีโสภาค. (2516). ดนตรีกับผู้สูงอายุ. *วารสารกรมการแพทย์และอนามัย*, 2(1): 2-16.
- แสงเพชร เจริญราษฎร์. (2546). การสร้างชุดการสอนอ่านคำศัพท์ภาษาไทยแบบ WBI สำหรับนักเรียนที่มีความบกพร่องทางสติปัญญาระดับเรียนได้ ศูนย์การศึกษาพิเศษ สถาบันราชภัฏนครราชสีมา. *ปริญญานิพนธ์ ก.คม.(การศึกษาพิเศษ)*. มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.

